

Poslanica papeža Benedikta XVI. za postni čas 2008

“Kristus je zaradi vas postal
ubog” (2 Kor 8,9)

17. Feb. 2008

Dragi bratje in sestre!

1. Post vsako leto ponuja lepo priložnost za poglobitev smisla in vrednote našega krščanskega življenja in nas spodbuja k ponovnemu odkrivanju Božjega usmiljenja, da bomo postopoma postali bolj usmiljeni do bratov in

sester. Cerkev v postnem času čuti dolžnost, da predlaga nekatere posebne naloge, ki verujočim v procesu notranje prenove konkretno pomagajo - to so: molitev, post in miloščina. V letošnji poslanici za postni čas se želim pomuditi ob premišljevanju o miloščini, ki predstavlja otipljiv način pomoči ljudem v potrebi in hkrati vajo v askezi, da bi se osvobodili navezanosti na zemeljske dobrine. O moči privlačnosti materialnega bogastva in o tem, kako jasna mora biti naša odločitev, da bogastvo ne postane naš malik, odločno govorijo Jezusove besede: "Ne morete služiti Bogu in mamonu" (Lk 16,13).

Miloščina nam pomaga premagovati to nenehno skušnjava, saj nas vzgaja za zaznavanje potreb bližnjega ter za delitev z drugimi tistega, kar po Božji dobroti posedujemo. To je namen posebnih nabirk za uboge, ki jih v postnem času organizirajo v mnogih delih sveta. Na ta način se notranje

spreobrnjenje povezuje z gesto cerkvene skupnosti, ki jo je poznala že prvotna Cerkev. O njej pripoveduje tudi sv. Pavel v svojih pismih o prostovoljnih darovih za jeruzalemsko skupnost (prim. 2 Kor 8-9; Rim 15, 25-27).

2. Evangelij nas uči, da nismo lastniki, temveč skrbniki dobrin, ki jih posedujemo. Dobrine namreč niso izključno naša lastnina, temveč sredstva, po katerih Gospod kliče vsakogar izmed nas, naj postanemo orodje njegove Previdnosti za bližnje. Katekizem katoliške Cerkve poudarja, da imajo materialne dobrine - skladno z njihovim univerzalnim načelom - družbeno vrednost (prim. KKC 2404).

Jezus v evangeliju izrecno svari tistega, ki zemeljsko bogastvo poseduje in uporablja samo zase. Spričo množic, ki so v pomanjkanju in trpijo lakoto, so besede iz Prvega

Janezovega pisma: “Kako more Božja ljubezen ostati v človeku, ki ima premoženje tega sveta in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim,” (1 Jn 3,17) trd opomin. Še jasnejši je poziv k deljenju dobrin v večinsko krščanskih deželah, saj je njihova odgovornost do mnogih ubogih in zapuščenih velika. Pomoč potrebnim je prej dolžnost pravičnosti kot dejanje ljubezni.

3. Evangelij osvetljuje tipično značilnost krščanske miloščine: podarjena mora biti na skrivnem: “Kadar pa ti daješ miloščino, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica”. Jezus dalje zahteva: “Tako bo tvoja miloščina na skrivnem” (Mt 6, 3-4). Malo pred tem je rekel, da se človek ne sme postavljati s svojimi dobrimi deli, saj pri tem tvega, da bi izgubil Božje plačilo (prim. Mt 6, 1-2). Učenec mora paziti, da se vse zgodi v večjo Božjo slavo. Jezus opominja:

“Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih” (Mt 5,16). Vse je zato usmerjeno na Božjo slavo, ne pa na človeško. Naj to zavedanje, dragi bratje in sestre, spremlja vsako dejanje pomoči bližnjemu, saj tako pomoč ne bo postala sredstvo, s katerim bi mi postali središče pozornosti. Kadar pri opravljanju dobrih del za cilj nimamo Božje slave in resničnega blagra za sočloveka, temveč osebne koristi ali preprosto odobravanje, naše ravnanje ni v skladu z evangelijem. V moderni družbi, ki je močno pod vplivom podob, moramo biti na tovrstno skušnjava zelo pozorni. Evangeljska dobrodelnost ni zgolj filantropija, temveč mnogo bolj konkretno dejanje ljubezni, teološka krepost, ki izvira iz notranjega spreobrnjenja k ljubezni do Boga in do bližnjega, ter posnema Jezusa Kristusa, ki se nam je popolnoma podaril vse do smrti na križu. Le

kako se ne bi zahvaljevali Bogu za mnoge ljudi, ki daleč proč od medijske pozornosti v tihoti in iz krščanskega duha izvršujejo velikodušna dejanja ljubezni do bližnjih v potrebi? Malo koristi, če lastne dobrine delimo drugim, naše srce pa se ob tem vdaja nečimrnosti. Zato vsak, ki ve, da Bog “vidi na skritem” in na skritem povrača, ne išče človeškega priznanja za opravljena dejanja usmiljenja.

4. Sveto pismo nas vabi, naj poglobimo naš pogled na miloščino, ki presega zgolj materialno razsežnost, in nas uči, da je večje veselje dajati kakor prejemati (prim. Apd 20,35). Kadar delamo z ljubeznijo, izražamo resnico naše biti: nismo ustvarjeni zase, temveč za Boga in za druge (prim. 2 Kor 5,15). Vsakokrat, ko iz ljubezni do Boga naše dobrine delimo z bližnjimi, ki so v potrebi, izkušamo, da polnost življenja izvira iz ljubezni ter da se

nam vse vrača kot blagoslov miru, notranjega zadovoljstva in veselja. Nebeški oče našo miloščino nagrajuje z veseljem. Še več: sv. Peter med duhovnimi sadovi dajanja miloščine omenja tudi odpuščanje grehov. "Ker ljubezen," piše, "pokrije množico grehov" (1 Pt 4,8). Kot liturgija v postnem času pogosto ponavlja, Bog nam, grešnikom ponuja možnost odpuščanja, na prejem katerega nas pripravlja delitev našega imetja z ubogimi. V tem trenutku mislim na vse tiste, ki se zavedajo bremena zla, s katerim so se srečali, ter se zaradi tega počutijo daleč od Boga, jih je strah in se ne čutijo zmožne, da bi se obrnili Nanj. S tem, ko nas miloščina zbližuje z bližnjimi, prinaša tudi Božjo bližino ter lahko postane orodje resničnega spreobrnjenja in sprave tako z njim kot tudi z brati in sestrami.

5. Miloščina nas vzgaja tudi za ljubečo velikodušnost. Sveti Jožef

Benedikt Cottolengo (1786-1842) je pogosto priporočal: “Ne preštevajte novcev, ki ste jih podarili, kajti vedno pravim: če pri dajanju miloščine leva roka ne sme vedeti, kaj dela desna, tako tudi desna roka ne sme vedeti, kaj dela ona sama” (Detti e pensieri, Edilibri, št. 201). V tem smislu ima evangeljska prilika o ubogi vdovi, ki je iz svojega uboštva v tempeljsko zakladnico dala vse, “kar je potrebovala za življenje” (Mr 12,44), globok pomen. Njena dva mala in nepomembna novčiča sta pomenljivi simbol: ta vdova Bogu ne daruje iz svojega preobilja, ne podarja tistega, kar poseduje; daruje to, kar je. V celoti podari samo sebe.

Ta ganljiva pripoved je umeščena v svetopisemsko poročanje o dneh, neposredno pred Jezusovim trpljenjem in smrtjo. Jezus je postal ubog, da bi mi obogateli po njegovem uboštvu, piše apostol Pavel (prim. 2 Kor 8,9). Do konca se je daroval za

nas. Postni čas nas spodbuja - tudi z dajanjem miloščine -, naj sledimo Njegovemu zgledu. V Jezusovi šoli se lahko naučimo iz svojega življenja narediti dar. S tem, ko ga posnemamo, v nas raste pripravljenost, da ne darujemo samo našega imetja, temveč tudi sebe. Mar ni celotni evangelij povzet v eni zapovedi ljubezni? Običaj dajanja miloščine v postnem času je tudi sredstvo, s pomočjo katerega lahko poglobimo našo krščansko poklicanost. Ko se kristjan daruje brez preračunljivosti, pričuje, da zakonitosti človeškega bivanja ne narekuje materialno bogastvo, ampak ljubezen. Kar miloščini daje vrednost, je - glede na posameznikove možnosti in okoliščine - ljubezen, ki navdihuje različne oblike podaritve.

6. Dragi bratje in sestre, priprava na veliko noč nas tudi preko dajanja miloščine vabi k duhovnemu urjenju,

da bomo rasli v ljubezni ter bomo v ubogih prepoznali Jezusa samega. V Apostolskih delih je zapisano, kaj je apostol Peter rekel hromemu, ki je beračil pred tempeljskimi vrati: “Srebra in zlata nimam, dam ti pa, kar imam: v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, hodi” (Apd 3,6). Z miloščino podarjamo materialne dobrine; ki so znamenje večjega daru, ki ga drugim poklanjamo z oznanilom in pričevanjem o Kristusu, v čigar imenu je resnično življenje. Ta čas nas sili, da se z osebnimi in skupnimi napori oklenemo Kristusa in pričujemo o njegovi ljubezni. Naj Marija, Mati in zvesta Gospodova dekla, vernikom pomaga v “duhovnem boju” postnega časa, da bomo pravilno uporabili orožje molitve, posta in miloščine. V duhu prenovljeni bomo pričakali velikonočne praznike. S temi željami z veseljem vsem podeljujem svoj apostolski blagoslov.

Papež Benedikt XVI.

V Vatikanu, 30. oktobra 2007

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/poslanica-
papeza-benedikta-xvi-za-postni-
cas-2008/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/poslanica-papeza-benedikta-xvi-za-postni-cas-2008/) (8. Avg. 2025)